

Další účastníci řízení: Evropská komise, Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin, Robert Marin

Návrhová žádání

- vyhovět kasačnímu opravnému prostředku podanému navrhovateli a kasačním důvodům a návrhovým žádáním v něm uvedeným;
- zrušit rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 7. listopadu 2012 ve věci T-574/08 v části, v níž byla zamítnuta žaloba podaná navrhovateli;
- zrušit rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 7. listopadu 2012 ve věci T-574/08 v části o nákladech řízení;
- prohlásit žalobu podanou Syndicat des Thoniers de la Méditerranée (STM) za přípustnou a vyhovět jí i ohledně návrhu na náhradu škody;
- vyhovět návrhům předloženým navrhovateli, kteří podali kasační opravný prostředek u Soudního dvora, Tribunálu;
- vyhovět návrhům předloženým navrhovateli Tribunálu, pokud jde o zásadu vyrovnávacích příspěvků;
- vyhovět návrhům navrhovatelů předloženým Tribunálu, pokud jde o výši náhrady škody požadované v původní žalobě, která však byla opravena z důvodu stabilizace faktorů pro výpočet provozních ztrát a dokladů;
- v případě odmítnutí předchozího bodu, ustanovit na náklady Evropské komise znalce pro účely výpočtu dlužné náhrady škody, která vznikla v důsledku metody výpočtu určené Soudním dvorem;
- uložit Komisi náhradu všech nákladů a náhradu výdajů advokátů, nákladů řízení, poštovních výdajů a cestovního, které vznikly STM a jednotlivým navrhovatelům.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelé vznášejí čtyři důvody na podporu svého kasačního opravného prostředku:

Zprvé, Syndicat des Thoniers de la Méditerranée má za to, že Tribunál zkreslil skutečnosti obsažené ve spisu, aby mu jakkoli znemožnil podat žalobu a aby mohl v důsledku toho odmítnout žalobu jako nepřipustnou.

Zadruhé, navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil rozsudek ze dne 17. března 2011, C-221/09, AJD Tuna, tak, že lze na nařízení (ES) č. 530/2008 ⁽¹⁾ nahlížet jako na protiprávní akt. Podle názoru navrhovatelů je toto nařízení zákonné, avšak je částečně neplatné.

Zatřetí, navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že neuznal odpovědnost Komise za zákonný akt s odůvodněním, že uplatňovaná škoda nepřekračuje meze hospodářského rizika, které je inherentně spojeno s rybolovem..

Nakonec pak navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že při rozhodování nerespektoval právní normy, jejichž dodržení měl zajistit, jelikož nerozhodl o důvodech a návrzích, které mu předložily strany sporu. Navrhovatelé především tvrdí, že Tribunál nerozhodl o důvodech a návrzích týkajících se rozdílného zacházení mezi španělskými plavidly a stěžovateli podle nařízení č. 530/2008.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008, o zavedení nouzových opatření pro plavidla lovící košelkovými nevydu tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozemním moři (Úř. věst. L 155, s. 9).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. ledna 2013 Maďarskem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 8. listopadu 2012 ve věci T-194/10, Maďarsko v. Komise

(Věc C-31/13 P)

(2013/C 71/20)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Maďarská republika (zástupci: M. Fehér a K. Szíjjártó, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Slovenská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit napadený rozsudek Tribunálu,
- na základě pravomoci přiznané článkem 61 Statutu Soudního dvora vydat konečné rozhodnutí ve sporu,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Maďarská vláda ve kasačním opravném prostředku zaprvé uvádí, že Tribunál v napadeném rozsudku nesprávně uplatnil unijní právo, když určil, že zápis ve sporné databázi E-Bacchus nemá žádní právní účinky, a proto je žaloba v tomto ohledu nepřijatelná. Maďarská vláda se také domnívá, že odůvodnění rozsudku Tribunálu je nedostatečné, neboť se opakovaně nezabýval tvrzeními maďarské vlády, kterými zpochybnila postoj Komise, a omezil se na potvrzení uvedeného postoje, aniž by rozhodl o podstatě uvedených tvrzení. Zadruhé maďarská vláda v zásadě zopakovala věcnou argumentaci přednesenou v řízení před Tribunálem, a to na podporu návrhového žádání směřujícího k tomu, aby Soudní dvůr prohlásil její kasační opravný prostředek za přípustný a vydal konečné rozhodnutí ve věci na základě pravomoci přiznané článkem 61 Statutu Soudního dvora.

Prostřednictvím vytvoření databáze E-Bacchus unijní zákonodárce zavedl rejstřík označení původu a zeměpisných označení chráněných v Evropské unii, který potvrzuje existenci uvedené ochrany na unijní úrovni. Jelikož jde o jediný rejstřík, nelze přijmout tvrzení, že pouze právní účinky má pouze zápis nových označení: stejné účinky se musí pojit s jakýmkoli zápisem do uvedené databáze.

Je nesprávný závěr Tribunálu, že v případech stávajících názvů vín je zápis do databáze E-Bacchus pouze (formálním) automatickým přechodem z jednoho normativního režimu na jiný normativní režim. Podle maďarské vlády jde o zásadní transformaci, která zvyšuje ochranu označení — dosud pouze na národní úrovni — na unijní úroveň.

Z důvodu porušení zásady rovnosti nelze připustit rozdílné posouzení ve vztahu k právním účinkům zápisu do databáze E-Bacchus podle toho, zda jde o nové nebo původní označení. Právní účinky plynoucí ze zápisu musí být stejné bez ohledu na označení, a to i tehdy, pokud pro zápis nového označení existuje jiný postup než pro zápis původního označení.

Z právních účinků zápisu se nezbytně vyvozuje také přesná kontrolní povinnost Komise při vypracování a změnách obsahu databáze E-Bacchus. Zejména ze zásady řádné správy vyplývá, že Komise měla přezkoumat právní stav panující ve Slovenské republice k referenčnímu datu (1. srpna 2009), a také měla přezkoumat správnost původního zápisu.

Tribunál dále porušil povinnost odůvodnění tím, že se při posouzení věci samé nezabýval tvrzeními maďarské vlády, kterými zpochybnila postoj Komise, a omezil se na potvrzení uvedeného postoje, aniž by rozhodl o podstatě uvedených tvrzení.

Podle názoru maďarské vlády Komise provedením změny v zápisu porušila příslušná ustanovení nařízení Rady (ES) č. 1234/2007⁽¹⁾ a nařízení Komise (ES) č. 607/2009⁽²⁾, neboť spornou opravou původního zápisu v rejstříku E-Bacchus zaručila automatickou ochranu podle právní úpravy pro označení, které nelze považovat za „stávající chráněný název vína [stávající chráněné označení]“ podle článku 118s nařízení č. 1234/2007. Maďarská vláda tvrdí, že označení „Vinohradnícka oblasť Tokaj [též „Tokajská vinohradnícka oblasť“]“ obsažené ve slovenském zákoně č. 313/2009 ze dne 30. června 2009, který byl zveřejněn ve Zbierke zákonov (Sbírka zákonů) dne 30. června 2009, je označení, které má být považováno za stávající chráněné označení.

Maďarská vláda dále tvrdí, že správou databáze E-Bacchus, zejména provedením sporného zápisu, Komise porušila základní zásady řádné správy, zásady loajální spolupráce a zásady právní jistoty, které jsou uznané unijním právem.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, s. 1).

(²) Nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů (Úř. věst. L 193, s. 60).